

sobota, 09.01.2021

ZAMYŚLENIA NIEDZIELNE, (10.01.2021).

Dzisiejsze święto, Niedziela Chrztu Pańskiego kończy okres Bożego Narodzenia. I trzeba powiedzieć, że to bardzo mocny akcent na początku roku kalendarzowego! Przymierze chrztu świętego jest objawieniem miłości, która kocha do końca. W chrzcie świętym Bóg dał nam WSZYSTKO, czyli CAŁEGO SIEBIE!

Warto dziś po raz kolejny w naszym życiu uświadomić sobie tę wielką prawdę, że ma większej godności niż godność, jaką otrzymaliśmy na chrzcie świętym. Sakrament chrztu świętego niesie w sobie bardzo bogatą rzeczywistość. Obejmuje ona: odpuszczenie grzechu pierwotnego i wszystkich grzechów osobistych, narodzenie do nowego życia, przez które człowiek staje się przybranym synem Ojca, świątynią Ducha Świętego. Przez fakt przyjęcia tego sakramentu ochrzczony jest włączony w Kościół, Ciało Chrystusa, i staje się uczestnikiem kapłaństwa Chrystusa. Chrzest wyciska na duszy niezatarte duchowe znamię, „charakter”, który konsekruje ochrzczonego do uczestnictwa w chrześcijańskim kulcie religijnym.

To oznacza, że od momentu chrztu świętego należymy do Boga w sposób pełny, całkowity, totalny. Do każdego ochrzczonego Bóg mówi: „JESTEŚ CAŁY MÓJ, JESTEŚ CAŁA MOJA”, wyciskając na duszy ludzkiej niezatarte znamię – „pieczęć miłości”. Jednak to nie wszystko. W chrzcie świętym Bóg wypowiada do każdego jeszcze inne, potężne w skutki słowo: „JESTEM CAŁY TWÓJ”. Chrzest daje nam uczestnictwo w życiu samego Boga. Życie pełnią łaski chrztu oznacza zostać przeobstwonionym, czyli całkowicie zjednoczonym z Bogiem.

Dziś jest taki dzień, gdzie każdy z nas powinien odnowić osobiście i potwierdzić – już jako dorosły, dojrzały chrześcijanin – przymierze chrztu świętego – to znaczy powiedzieć:

„BOŻE, PRZYJMUJĘ CIEBIE, ZGADZAM SIĘ CAŁKOWICIE NALEŻEĆ DO CIEBIE, ZGADZAM SIĘ BYĆ CAŁY TWÓJ, ZGADZAM SIĘ BYĆ CAŁA TWOJA”.

To, na czym polega głębia łaski chrztu św., w niezwykle sposób wyraża modlitwa duszy rozmówianej autorstwa św. Jana od Krzyża. Niech ta modlitwa nas prowadzi w naszych rozważaniach:

Któż może się uwolnić ze swej nędzy i nicości, jeśli Ty go nie podniesiesz do siebie czystością Twojej miłości, o Boże mój? Jakże się może podnieść do Ciebie człowiek zrodzony w nędzy, jeśli go Ty nie podniesiesz tą ręką, którą go stworzyłeś?

Nie pozbawisz mnie, o Boże mój, tego, coś mi dał w Twym Synu, Jezusie Chrystusie, w którym mi dałeś wszystko, czego pragnę; dlatego raduję się, bo nie zawiedziesz mej ufności! Czemu więc, duszo moja, jeszcze się ociążasz, gdy już teraz możesz kochać całym sercem swego Boga?

Moje są niebiosy i moja jest ziemia, moje są narody, moi grzesznicy i sprawiedliwi. Aniołowie są moi, Matka Boża jest moja, wszystkie rzeczy są moje, i sam Bóg jest moim i dla mnie, gdyż Chrystus jest mój i wszystek dla mnie! Czemu więc, duszo moja, jeszcze się ociążasz, i czego jeszcze szukasz? Wszystko jest twoje i wszystko dla ciebie.

W czasie chrztu świętego przyrzekamy się wyrzec szatana i jego pychy! Lecz któż z nas dochowuje na co dzień przyrzeczeń chrzcielnych? Czy większość z nas nie sprzeniewierza się wierności obiecaniej Chrystusowi na chrzcie świętym? Skąd pochodzi brak wierności

odnawia przymierze z Bogiem zawarte w chrzcie św. Zapominamy i zaniedbujemy zobowiązania złożone na chrzcie św. Dlatego Kościół zachęca nas kilka razy w roku do odnawiania ślubowań chrzcielnych i obietnic, jakie złożyliśmy Bogu!

Dziś właśnie jest taki dzień, aby w sposób uroczysty odnowić nasze przyrzeczenia chrzcielne, aby podziękować za łaskę chrztu św., za naszych rodziców i chrzestnych, którzy byli u początku naszej drogi do życia w Bogiem! Przy tej okazji dobrze jest wspomnieć kapłana, który mnie ochrzcił. Przypomnieć sobie dzień chrztu św., parafię, w której zostałem ochrzczony. Niech to będzie dzień wdzięczności Bogu i ludziom!

Bóg, w jakiego uwierzyliśmy, jest Bogiem kochającym i troszczącym się o zbawienie każdego swojego dziecka. Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni. To jest największe pragnienie Boga i dobrze jest o tym pamiętać. Św. Paweł przypomina nam, że Bóg wybrał nas, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem (Ef 1, 4).

Dlatego dziś zapragniemy życia w przyjaźni z naszym Bogiem na co dzień. Niech „nic”, dosłownie „nic” nas nie oddziela od Niego! Amen

Wykładowca liturgiki w Wyższym Seminarium Duchowym Redemptorystów w Tuchowie oraz Misjonarz Prowincji Warszawskiej Redemptorystów – Tuchów, o. Ryszard Bożek CSsR.